

PISMO CODZIENNE ZIEMI KIELECKIEJ
ŻYCIE RADOWSKIE

Nr 182 (2736)

B

ŚWARTK, 31 LIPCA 1952 ROKU

CENA 15 gr

„Utrwalimy osiągnięcia „Czynu złotowego”

**Młodzież utrzymuje szczytowe wyniki produkcyjne
Szybkościowe wytopy w hutach — wzrost wydajności pracy w kopalniach**

Ślubowanie złożone przez młodzież w dniu 22 lipca mobilizuje tysiące młodych robotników i chłopów do dalszej, wyjątkowej pracy dla dobra Polski Ludowej. „Utrwalimy osiągnięcia czynu złotowego” — oto hasło, które podejmują dzisiaj cała młodzież.

Młody produkcyjny tokarz TOR w Kozalinie — J. Bruders — delegat na Złot — który dla uczczenia Święta Młodzieży wykonywał wraz ze swoją brzągą przeciętnie 288 proc. normy, dziś wraz z brzągą osiąga te same rezultaty. „Nigdy nie zapomnę tej uroczystej chwili — oświadczył Bruders — kiedy w obecności Towarzystwa Bieruła oraz przywódców Partii i członków Rządu składałem Ślubowanie naszej Ojczyźnie — Polsce Ludowej. Słowa tego Ślubowania są wytyczną dla mojej dalszej pracy, dla mego życia. Zobowiązuje się wraz ze swoją brzągą do utrzymywania wyników, uzyskiwanych przez Złotem stale przekraczając.”

Młodzi górnicy i hutnicy utrwalają szczytowe osiągnięcia uzyskiwane we współzawodnictwie złotowym. E. Cora i W. Kościelny — delegaci na Złot z kopalni „Mortimer”, stale utrzymują taką samą

wydajność pracy, jak w okresie poprzedzającym Złot.

E. Cora podjął długookresowe zobowiązanie utrzymania w trzecim kwartale br. dotychczasowych norm wydajności. W. Kościelny, wyróżniony odznaką „zasłużonego przodownika pracy”, który od chwili powrotu ze Złota nie obniżył wydajności pracy, osiągniętej w Cynie Lipcowym, wykonując systematycznie 165 proc. normy, postanowił obecnie osiągnąć 167 proc.

Młody brzągista chodnikowy kopalni „Mortimer” — H. Jurczyński, który zastąpił swych kolegów delegowanych na Złot, nadal utrzymuje to samo tempo pracy, wykonując 196% normy.

Podobnie pracują młodzi hutnicy śląscy. M. in. młody szybkościowy wytopiacz z hut im. F. Dzierżyńskiego, inicjator dwóch wytopów

na jedną zmianę — S. Niećwieja — dokonał po powrocie ze Złota dwóch przyspieszonych wytopów, skracając znacznie średnie czasy ich przeprowadzenia. Pierwszy wytop wykonał w ciągu 7 godzin, drugi zaś w czasie 6 godz. i 40 min.

Delegat na Złot z Warszawskich Zakł. Wytwarzających Lamp Radiowych im. R. Luksemburg — inż. J. Wąsik oświadczył m. in.: — „W uroczystej chwili składania Ślubowania byłem myślą tu w Zakładach — na moim stanowisku roboczym. Staram się pracować jak najlepiej, a Ślubowanie złożone na Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej będzie dla mnie na zawsze bodźcem do osiągnięcia coraz lepszych wyników w pracy”.

Inż. Wąsik na cześć Złota opracował urządzenie, dzięki któremu zmniejszona zostanie ilość braków przy produkcji lamp radiowych. Również w Cynie Złotowym wyszkolił on 2 kolegów. Obecnie inż. Wąsikowi powierzono opracowanie strony technologicznej nowego typu lamp.

Prawie tysiąc zobowiązań zespołowych wykonują brzągi młodzieżowe oraz grupy złotowe na wsi woj. śląskiego. Długookresowe zobowiązanie wypełniają młodzi traktorzyści POM w Myśliborzu, którzy postanowili obniżyć koszty własne orki średniej o 0,5 zł. na 1 ha.

Osiągnięcia czynu złotowego i lipcowego pobudziły młodzież do dalszego współzawodnictwa. W spółdzielni produkcyjnej Darszewice, pow. Wolin, młodzież, a wraz z nią wszyscy członkowie, zobowiązali się zakończyć na 4 dni przed terminem żniwa i omłoty. W Rogowie, pow. Łobez,

grupa aktywistów młodzieżowych, zobowiązała się zestawiać w spółdzielni produkcyjnej zżęte zboże z obszaru 10 ha.

Zwiększenie energii elektrycznej ze Śląska do Warszawy

Załoga Zakł. Budowy Ślęci i Stacji Elektrycznych w Krakowie, od 27 czerwca do 14 bm. tj. w ciągu 18 dni przebudowała ponad 200 km linii najwyższego napięcia na trasie Śląsk — Łódź. Harmonogram robót przewidywał wykonanie tych prac w ciągu 4 tygodni. Załoga postanowiła dla uczczenia 8 rocznicy PKWN termin ten znacznie skrócić.

Przebudowa linii najwyższych napięć Śląsk — Łódź umożliwiła przesyłanie większych ilości energii elektrycznej ze Śląska poprzez Łódź do Warszawy. Dzięki terminowemu wykonaniu przebudowy, Warszawa w czasie Złota nie odczuła żadnych braków prądu, mimo wielokrotnie zwiększonego jego zużycia.

**Zadania zw. zaw. w umacnianiu spójni między miastem a wsią
Obrady X Plenum CRZZ**

29 bm. rozpoczęło obrady X Plenum CRZZ, poświęcone omówieniu zadań polskiego ruchu zawodowego w świetle uchwał VII Plenum Komitetu Centralnego PZPR.

Na Plenum przybyli m. in.: zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR — W. Dworakowski, wice-

przewodniczący PKPG — F. Błinowski oraz członek Prezydium CRZZ, min. Transportu Drogowego i Lotniczego — J. Rustecki.

Referat zasadniczy wygłosił przewodniczący CRZZ — W. Kłosiewicz, który nakreślił zadania zw. zaw., wypływające z obecnej sytuacji międzyzawodowej, omówił metody kierowania ruchem współzawodnictwa i racjonalizatorstwa oraz konieczność aktywnego udziału zw. zaw. w rozwiązywaniu problemu siły roboczej oraz wskazał konkretne zadania związkowców w dziedzinie wszechstronnego umacniania spójni między miastem a wsią.

Mówca dokonał również podsumowania wyników współzawodnictwa lipcowego, w którym brało udział 2.596 tys. związkowców oraz omówił sprawę ulepszenia organizatorskiej działalności zw. zaw. w zakresie poprawy warunków bytowych i kulturalnych mas pracujących.

Wiceprzewodniczący PKPG — Błinowski, scharakteryzował następną sytuację w dziedzinie zatrudnienia oraz sposoby aktywizacji rezerwy siły roboczej.

Po referatach wywijała się szeroka dyskusja. Obrady trwają.

Wielka baza remontowa floty rybackiej powstaje w Świnoujściu

W Świnoujściu rosną nowe obiekty bazy rybackiej, m. in. baza remontowa, która już w r. b. wykona 60 proc. napraw rybackich jednostek dalekomorskich i żalewowych. Jednocześnie buduje się nowe nabrzeże i tzw. ślipy, które służyć będą do wyciągania na remont dokowy dużych ługrotarłów i kutrów.

Urządzenia te pozwolą od przyszłego roku wykonywać remonty dalekomorskiej floty rybackiej wyłącznie w bazie remontowej w Świnoujściu.

**1005 grm. woł. krakowskiego podjęło współzawodnictwo w żniwach
Apel gromady Siemionki w woj. bydgoskim o przedterminową odstawę zboża dla Państwa**

W województwach centralnych i południowych sprzęt żyta jest już na ukończonym. PGR-y, spółdzielnie produkcyjne i gospodarstwa indywidualne tej części kraju przeprowadzają obecnie sprzęt owsa i pszenicy ozimej. W województwach północnych, pomimo, że sprzęt zżoż rozpoczyna się zwykle później, prace przy koszeniu żyta są już zaawansowane. Sprzęt jeźdźni ożmiego i rzepaku ożmiego ukończono w całym kraju.

Do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia żniw i omłotów przyczynia się w dużej mierze realizacja zobowiązań, podjętych przez chłopów i młodzież wiejską dla uczczenia Święta 22 Lipca oraz Złota Młodych Przewodników — Budowniczych Polski Ludowej.

Chłopi grom. Siemionki, gm. Kruszwica pow. Inowrocław w woj. bydgoskim, zrealizowali całkowicie swoje zobowiązanie podjęte dla uczczenia VIII rocznicy PKWN — zbierając i zwożąc zboże w ciągu 5 dni.

Obecnie chłopie grom. Siemionki postanowili sprzedać państwu do 15 sierpnia br. 145 ton zboża, wykonując tym samym plan w 140 proc. W uchwalonej rezolucji mieszkańcy grom. Siemionki pisał:

Wrócił ze Złota

Niecierpliwie oczekiwali spółdzielcy w Skrzypcu (powiat Prudnik) powrotu swego delegata na Złot Alfreda Dąbka.

Na powitanie, dobrego traktorzysty wybiegli przewodniczący spółdzielni — Franciszek Buter. — No, będziesz miał co opowiadać przez dwa tygodnie — żartował.

A Dąbek obiecuje opowiadać, ale wieczorami, teraz najbardziej go interesuje, kto jeździ na jego traktorze i ile zboża spółdzielnia zdążyła uprzątnąć?

Dąbek, jak i wszyscy nasi młodzi przewodnicy pracy ułerny jest hasła — Złot trwa... Na delegatów dalej zwrócone są oczy całej młodzieży... Był i muszą pozostać pierwsi...

Foto CAP.

Dalsze sukcesy gospodarki narodowej RFSRR

MOSKWA. (PAP). Prasa radziecka opublikowała komunikat Urzędu Statystycznego RFSRR o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej Federacji Rosyjskiej w II kwartale 1952 r. Kwartalny plan produkcji przemysłowej wykonany został w 103 proc. W porównaniu z II kwartałem r. ub. produkcja przemysłowa wzrosła o 11 proc. Wydajność pracy robotników zatrudnionych w prz. yśle wzrosła o 6 proc.

Aleksander Jackiewicz o „Wiedeńskiej Wiosnie”

Przedstawiać go chyba nie trzeba. Autor, drukowanej u nas niedawno powieści „p. t. „Penicylina” — znają już przecież wszyscy Czytelnicy „Życia”. Spytajmy więc lepiej od razu, co Aleksander Jackiewicz sądzi o „Wiedeńskiej Wiosnie”, którą już niebawem ukáže się na łamach naszego pisma. — Na to, czy „Wiedeńska wiosna” jest dobra czy zła — mówi Jackiewicz — najlepiej będą mogli już wkrótce odpowiedzieć sami Czytelnicy. Dodać bym tylko pragnął, że wszystko to co opisałem w „Wiedeńskiej wiosnie” to są rzeczy PRAWDZIWE. Materiał do tego utworu zaczerpnąłem z życia. Z tego co sam przeżyłem, sam doświadczyłem w czasie kilkuletniego pobytu w Wiedniu. Z tego o czym sam z ust wiarygodnych zasłyszałem.

Również i bohaterowie tej powieści mają swoje odpowiedniki w życiu. Główny bohater Hans Busch istnieje rzeczywiście i dla każdego, kto orientuje się trochę w współczesnej literaturze austriackiej, nie trudno będzie odgadnąć kogo ta postać przedstawia. Podobnie jest z Egonem, Ewą itd. Celem mojej powieści jest ukazanie choćby w skromnym tylko zakresie całego splotu konfliktów i ludzkich i politycznych, całą barwę życia Wiednia powojennego, powojennej Austrii lat 1945-47, w której okres ten przeżyłem. (Wys.).

**Prowokacyjne manewry floty USA na Pacyfiku
Awanturnicza polityka »presji militarnej«
skazana jest na niepowodzenie — stwierdza prasa chińska**

PEKIN (PAP). Dziennik „Zenminjao” donosi, że rząd St. Zjednoczonych, przewlekając rokowania rozejmowe w Korei, rozkazał swym siłom morskim i powietrznym dokonać bezpośrednich aktów prowokacji wobec Chin Ludowych.

Po wielokrotnym naruszeniu przez lotnictwo amerykańskie obszaru powietrznego Chin północno-wschodnich, grupa operacyjna floty amerykańskiej na Oceanie Spokojnym przeprowadziła 22 bm. wielkie manewry marynarki i lotnictwa wzdłuż wybrzeży Chin i w rejonie cieśniny Tajwańskiej.

Równocześnie dep. marynarki USA i szef floty amerykańskiej na Pacyfiku, Redford — wystąpili z wojowniczymi, prowokacyjnymi oświadczeniami. Redford stwierdził, że manewry wykazały „zdolność do darcia floty amerykańskiej do kłębów rejonu”. Sztab amerykańskiej marynarki wojennej oficjalnie oświadczył, że manewry te są „poważnym ostrzeżeniem wobec czerwonych Chin”. Dowódca grupy operacyjnej, biorącej udział w manewrach, powiedział: „Gdyby operacje te były nie manewrami lecz atakiem, to ta „czarna zakuszenie” zostałaby osiągnięta”.

Dla nikogo nie jest tajemnicą — stwierdza dziennik w zakończeniu — że nowe prowokacje amerykańskie w postaci naruszania obszaru powietrznego i wód terytorialnych Chin, stanowią nieodłączną część awanturniczej polityki „presji militarnej”, zmierzającej drogą prowokacji do osiągnięcia tego, czego nie

mogą Amerykanie osiągnąć przy stole konferencyjnym. Jednak bohaterki naród chiński nigdy nie da się sprowokować i bez względu na wszelkie „presje militarne” — plany agresorów amerykańskich spali na panewce.

Nowa prowokacja w Panmunżon

PEKIN (PAP). 26 bm. w dniu, w którym rozpoczęły się jawne obrady

Szabliści polscy w półfinale

Nasi szabliści zremisowali z Rumunią 8:8, pokonali Francję 6:1 i weszli do ćwierćfinałów, gdzie po zwycięstwie nad Egiptem 10:6 zakwalifikowali się do półfinałów.

ZWYCIĘSTWA CHYCHŁY I GRZELAKA

W olimpijskim turnieju bokserskim Chychła pokonał na punkty doskonałego boksera belgijskiego Woutersa. Grzelak wygrał na punkty z Pfitscherem (Austria).

PUNKTACJA PO 9-CIU DNIACH OLIMPIADY

Neoficjalna punktacja po 9-ciu dniach Igrzysk Olimpijskich jest następująca: 1) ZSRR — 445 pkt., 2) USA — 319, 3) Węgry — 160, 4) Szwecja — 139, 5) Niemcy zach. — 99,5, 6) Finlandia — 96, 7) Szwajcaria — 79, 8) Włochy — 78, 9) Anglia — 76, 10) CSR — 75,5.

(Szczegóły patrz na str. 2).

w Panmunżon, Amerykanie samowolnie ogłosili siedmiodniową przerwę w rokowaniach i opuścili salę konferencyjną.

W związku z tym przewodniczący delegacji koreańsko-chińskiej, gen. Nam Ir wystosował 27 bm. list do szefa delegacji amerykańskiej, gen. Harrisona, wyrażając powątpiewanie, czy strona amerykańska szczerze pragnie rozejmu w Korei.

Delegacja ludowa zdecydowanie stoi na stanowisku, że należy w drodze konsultacji między obu stronami dążyć do sprawiedliwego i rozsądnego uregulowania wszystkich zagadnień, dotyczących rozejmu w Korei. W czasie posiedzeń przy drzwiach zamkniętych delegacja ludowa uczyniła wszystko, aby doprowadzić do pomyślnego rozstrzygnięcia kwestii jeńców wojennych.

Muszę wyraźnie oświadczyć — pisze gen. Nam Ir — że próby strony amerykańskiej uchylecia się od omawiania istoty zagadnienia i opuszczenie przez nią sali konferencyjnej — są niedopuszczalne. Swym samowolnym i nierozsądnym postępowaniem delegacja amerykańska nie zmusi strony ludowej do przyjęcia jej żądań.

Sprawa repatriacji jeńców wojennych powinna być uregulowana drogą wzajemnej konsultacji na podstawie Konwencji Genewskiej z 1949 r. Narody całego świata pragną zakończenia wojny w Korei. Jeśli delegacja amerykańska ignoruje to dążenie narodów i jednostronnie zarządza przerwę siedmiodniową w obradach — musi ona ponieść całkowitą odpowiedzialność za przedłużanie rokowań w sprawie rozejmu w Korei.

Masy pracujące Trizonii przeciw faszyzmowi i wojnie

BERLIN. (PAP). — W całych Niemczech zach. ludność pracująca protestuje przeciwko antyrobotniczej ustawie o regulaminie dla przedsiębiorstw i wojennemu „układowi ogólnemu”.

Przedstawiciele 30 tys. związków miasta Herne (Westfalia) zażądali bezwzględnego podjęcia kroków przeciwko reakcyjnej ustawie antyrobotniczej. Z podobnym żądaniem wystąpili robotnicy budowlani Dortmundu i Minden (Westfalia).

Za natychmiastowym podjęciem zdecydowanej akcji przeciwko wprowadzeniu w życie „układu ogólnego” wypowiedzieli się robotnicy „Howaldt Werke” w Hamburgu. Przedstawiciele 12 organizacji młodzieżowych Hamburga ustalili formy walki przeciwko rekrutacji młodzieży niemieckiej do neohitlerowskiego Wehrmachtu.

Organizacja pn. „Zrzeszenie w obronie wolności prawa” w Baden Württemberg, wystosowała apel do ludności, w którym wzywa do walki o zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami.

Zespół Instytutu Elektrotechniki w Warszawie dla opracowania analizatorów dla potrzeb energetyki (patrz str. 3). Od lewej: dr inż. Andrzej Myślicki, mgr inż. Andrzej Przyłuski, mgr inż. Stefan Bernas, mgr Zygmunt Skoczniński.

W W. Brytanii wzrasta się akcja protestacyjna szeroko warstw społeczeństwa przeciwko ratyfikacji wojennego „układu ogólnego” podpisanego w Bonn.

„Związek walki o pokój” wezwał wszystkie swe organizacje, by domagały się od deputowanych odmowy ratyfikacji układu. Organizacja pokojowa pn. „Komitet brytyjski” rozwinęła szeroką działalność wśród deputowanych, nawołując ich do odrzucenia „układu ogólnego”. Na masowym wiecu, jaki odbył się ostatnio na placu Trafalgar w Londynie uchwalono rezolucję, potępiającą „układ ogólny”.

Deputowani do Izby Gmin otrzymują wiele listów, w których wyborcy wzywają ich do sprzeciwienia się ratyfikacji „układu ogólnego”.

Dziennik „Daily Worker” wzywa wszystkich miłujących pokój ludzi w Anglii do masowej akcji protestacyjnej przeciwko ratyfikacji „układu ogólnego”.

Walcownia — siłacz

Milionowe wiano Huty »Bobrek«

Katowice, w lipcu.
Druga, kilkunastotonowa belka stała na wznoszącej się, opadającej, lub sunącej na dół, w przód i w tył, w prawo i w lewo. Pół dnia niemal trwała jak manewry i diabli wiedza, kiedy „grat pieroński” trafi na swoje miejsce.

— Dziadowska, przeklęta robotka! Belka przeznaczona jest na szczytowe wiązanie szeregowej i długiej konstrukcji. Omiąkając dziesiątki przekładów, przetrzymując ją tu z hali marzeń i pchając poza tor sunięcia, co jest sztuką ponad zwykłą miarę. Kłną jednak, bo kłną ludziska: żadna zresztą trudność nie uchodzi ich przekleństw. Ale wystarczy przyjrzy się robotce i ludziom, wystarczy przysłuchać się temu piorunowaniu, by się przekonać, że czynią to z porwy, z zapalu.

A oto inny obrazek. Spozu betonowej ściany wysunął się człowiek. Podniósł do ust trąbkę. Alarm! Wszyscy chowają się po dziurach. Za chwilę nastąpi wybuch.
Pod wrażeniem tego kołowego, ruchu i pracy widzi wspaniały na podwyższeniu, by ogarnąć całość. Stąd budowa wygląda na podkop pod grzbietem starej huty, natomiast zabieg z wymianami przeszkód przy zakładaniu belki, to zwykła przezorność, gdzie chodzi o to, aby na placu zachować to, co stare, w nienaruszonej postaci tak długo, jak długo jeszcze można się będzie nim posłużyć dla umocnienia podstaw, na których zwycięsko postawi swoje stopy nowe. A potem — taki zresztą jest los rzeczy starych, pokłóconych z życiem, z jego rosnącymi potrzebami — rozebrać stare mury i konstrukcje, usunąć z placu, a to, co się będzie opierać, wysadzić z posad dynamitem.

Dostawy i...

plan Marshalla

Gdyby wypadło nam ująć pierwsze wrażenie i wyrazić je jednym słowem, powiedzielibyśmy — burza. Ale nie w znaczeniu zwykłej burzy z podmuchami w polu i błyskawicami w chmurach; burzy, co zagrzmia i przeleci. Tu mamy do czynienia z huraganem, który trwa dni i noce, który nie ułcha, a narasta hałdami gruzów, wawozami wykopów, hukiem, pracą, natomiast — słowem tym wszystkim, co się składa na wyraz: pełna, ciekawa, arcyciekawa inwestycja.

Mysł inwestycji wypływa z głębi rewolucyjnych założeń szesnastki, a budowa jest klasycznym przykładem rekonstrukcji naszego hutnictwa. Opowieszą nasza zachwyceni od tego, że Huta Bobrek, o którą tu właśnie chodzi, należy do tych bardzo nielicznych zakładów, które stale nie wykonują planu.

Dlaczego? Czyżby tu ludziom nie chciało się pracować?

Nie. Ale hutę otrzymaliśmy w spadku po kapitalizmie. W okresie ogólnego kryzysu, w okresie celowego, obliczonego na wielki zysk ograniczania produkcji, hutę zaniedbano. Nie przeprowadzono w porę remontów. Ucierpiał poważnie piec hutniczy i urządzenia pomocnicze. Ale piec odbudowano, a nawet zgodnie z chwilowym ożywieniem na rynku przebudowano i rozbudowano. Nie ruszono natomiast ramion i nog hut — stalowni, walcowni itd. — a to z tego powodu, że po przejściowym ożywieniu nastąpił nowy, rozpaczliwy kryzys i zastój. I tak już przetrwała ta huta, niby beznogi kadłub o olbrzymiej głowie i garbatych plecach.

— Ale technologia dziś u nas nie zależy od wahań na kapitalistycznym rynku; jest technologią rosnącej stale produkcji, dyscypliną, podporządkowaną surowym prawom planowania. Nie wykonujesz planu, to znaczy, że jest źle w twoim zakładzie. A skoro jest źle, to musisz znaleźć przyczynę, i zło wymieść z zakładu do czysta.
Oczywiście Huta Bobrek miała swoją walcownię. Ale był to grzązki przestarzały, zużyty i martwy. Po wojnie, w myśl założeń rekonstrukcji, walcownię przeznaczono na złom, a następnie zamówiono odpowiednie maszyny w USA. Płynęły długo przez atlantyckie głębie te zamówienia, aż w końcu plan Marshalla wyjaśnił sytuację: musielimy sprzedać w Ameryce wykonane już maszyny, bo do Polski nie pozwolono ich wysłać.

Na dziejowej bieźni

Na pomoc przyszli nam hutnicy radzieccy. Przyjęli zamówienie. Ale nie poprzestali na tym.

— Jeśli pozwolicie — oświadczyli naszej stronie — to doradzimy. Budujcie nie zwykłą sobie walcownię, a najnowocześniejszy bluming. Jak budować, to budować!

Bluming, bluming! Tego nie znała jeszcze nasza technika. Oż, aby dać miarę nowości rozpoczętego tu dzieła, wystarczy przyjąć, że bluming, inaczej walcownia - zgniatacz, walcownia - siłacz i automat — jest pierwszą tego rodzaju i tej skali inwestycją nie tylko w Polsce, ale i w Europie. Znaczący to, że w międzynarodowym wysiłku o postęp techniczny bierzemy przeszkodę, których nie wzięli dotąd ani Niemcy, ani Anglia, a co mówić o Francji albo Włoszech. Znaczący to, że na dziejowej bieźni walki o technikę skończyliśmy tu na przód o dystans dobrych trzech ćwierci wieku.

Niechaj to idzie na zdrowie naszym dzielnym montażystom i hutnikom! A

Pierwsze w żniwach — pierwsze w odstawkach

Czołowe spółdzielnie i gminy

(Od własnego korespondenta)

Grodzisk, woj. warszawskie, w końcu lipca

Tego samego wieczora, kiedy spółdzielcy z Chlewni wrócili z pola zaadowoleni, że ukończyli już koszenie żyta — przewodniczący zwołał nadzwyczajne zebranie, na którym zaproponował szybsze tempo młócki, aby Chlewnia, jedna z najlepszych w powiecie grodziskim spółdzielni produkcyjnych, mogła wywiązać się pierwsza z obowiązkowej dostawy zboża państwu.

Zebranie wesoło do współzawodnictwa w szybkich zbiorach i odstawkach zboża wszystkie spółdzielnie produkcyjne powiatów grodziskiego i pruszkowskiego. Sami odstawili już pierwsze 20 ton żyta.

Odpowiedzi prawnika

M. SIEDLANOWSKA. Zgodnie z u.

stawa z 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu, przysługują pracownikowi umysłowemu na umowie o pracę po

przepracowaniu przez 2 tygodnie urlop wypoczynkowy. Jeśli jest

Pauli takim pracownikiem, to po ew.

wykazaniu urlopu w roku bieżącym —

posiada na cały rok 1953 jeszcze

tylko 16 dni urlopowych. 3-miesięcznej

urlopu pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

i odmówił wynagrodzenia za należny

jej urlop. Kierownictwo zakładu pracy

mogło tak postąpić, pozwalając na to

bowiem obowiązujące przepisy. Dalej

świadczenia przysługują z ZUS.

A. W. P. Po przesłaniu opisanej

sytuacji pracodawca zwolnił ją od razu

